**Parlament Europejski**
2024-2029

**TEKSTY PRZYJĘTE**

# P10_TA(2026)0186

## Sytuacja kobiet i dziewcząt w Afganistanie po przyjęciu przez talibów Kodeksu postępowania karnego dla sądów

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2026 r. w sprawie sytuacji kobiet i dziewcząt w Afganistanie po przyjęciu przez talibów Kodeksu postępowania karnego dla sądów (2026/2737(RSP))

*Parlament Europejski*,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu,

– uwzględniając art. 150 ust. 5 i art. 136 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że od czasu bezprawnego przejęcia władzy przez talibów w 2021 r. afgańskie kobiety i dziewczęta są systematycznie prześladowane, czemu służy 150 dekretów pozbawiających je prawa do edukacji powyżej szóstej klasy, zatrudnienia, sprawiedliwości, swobody przemieszczania się, opieki zdrowotnej i uczestnictwa w życiu publicznym;

B. mając na uwadze, że w 2026 r. talibowie przyjęli Kodeks postępowania karnego dla sądów („kodeks”), który uznaje krytykę władz za przestępstwo i przyznaje sędziom dużą swobodę decyzyjną;

C. mając na uwadze, że kodeks ogranicza prawa kobiet, ponieważ legalizuje przemoc domową, kryminalizuje kobiety szukające ochrony przed nadużyciami, instytucjonalizuje kary cielesne stanowiące tortury, dopuszcza niewolnictwo, przewiduje karę śmierci bez gwarancji rzetelnego procesu sądowego, przyznaje mężom prawo do karania żon za nieposłuszeństwo według swojego uznania, przewiduje bezterminowe więzienie dla kobiet, które porzucają islam, oraz instytucjonalizuje dyskryminację ze względu na płeć, religię i status społeczny; mając na uwadze, że nie gwarantuje on prawa do reprezentacji prawnej ani zabezpieczeń przed wymuszonym przyznaniem się do winy, a usunięcie kobiet ze stanowisk sędziów, prokuratorów i adwokatów pozostawia je bez środków odwoławczych, co stanowi naruszenie zobowiązań Afganistanu wynikających z Międzynarodowego paktu praw

obywatelskich i politycznych, Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania oraz Konwencji w sprawie niewolnictwa;

D. mając na uwadze, że w 2025 r. talibowie znacznie zwiększyli liczbę publicznych chłost i kar cielesnych, którym poddali co najmniej 170 kobiet;

E. mając na uwadze, że reżim talibów zinstytucjonalizował prześladowania związane z płcią i apartheid płciowy; mając na uwadze, że MTK wydał nakazy aresztowania Akhundzady i Haqqaniego za zbrodnię przeciwko ludzkości z powodu prześladowań związanych z płcią;

1. zdecydowanie potępia kodeks; wzywa reżim talibów do jego natychmiastowego uchylenia;

2. oświadcza, że reżim talibów zinstytucjonalizował niewolnictwo, apartheid płciowy i małżeństwa dzieci; wzywa Radę i Komisję, by potępiały te praktyki we wszystkich działaniach dyplomatycznych oraz by opowiedziały się za uznaniem ich za zbrodnie przeciwko ludzkości w proponowanym traktacie w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości;

3. apeluje o natychmiastowe zaprzestanie publicznych chłost, kar cielesnych i egzekucji oraz o zniesienie wszelkich ograniczeń dotyczących uczestnictwa w życiu publicznym kobiet i dziewcząt, osób LGBTQ+, mniejszości religijnych i innych słabszych grup społecznych;

4. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by nadal nie uznawały talibów oraz nie normalizowały relacji z ich reżimem, zgodnie z pięcioma kryteriami Rady; ubolewa nad decyzją o zaproszeniu talibów do Brukseli i apeluje o wywieranie nacisku na talibów, aby przywrócili ochronę praw człowieka, w szczególności praw kobiet i dziewcząt; ponownie wyraża pełne poparcie dla nakazów aresztowania wydanych przez MTK i wzywa państwa członkowskie do ich egzekwowania;

5. wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania mechanizmu dochodzeniowego ustanowionego przez Radę Praw Człowieka ONZ;

6. apeluje do Rady, aby rozszerzyła globalne sankcje UE za naruszenia praw człowieka na przywódców talibskich odpowiedzialnych za prześladowanie kobiet i dziewcząt, w tym objęła ich zakazem podróżowania i zamrożeniem aktywów;

7. wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia humanitarnego dla osób i podmiotów walczących z głodem w Afganistanie oraz afgańskich obrończyń praw człowieka, kobiet

wykonujących zawód sędziego, prawniczek, dziennikarek, działaczek i organizacji kierowanych przez kobiety, a także do zadbania o to, by pomoc docierała bezpiecznie do afgańskich kobiet i dziewcząt;

8. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawicielce, państwom członkowskim, ONZ i faktycznym władzom Afganistanu.